

Изгубване и намиране

Боряна Савова

UniCredit Studio

Lost and Found

Boryana Savova

The logo consists of a circular icon with a diagonal slash, followed by the text "UniCredit Studio" in a bold, sans-serif font.

UniCredit Studio

Боряна Савова

Изгубване и намиране

Boryana Savova

Lost and Found

Боряна Савова завършва степен бакалавър в специалност „Графика“, Национална художествена академия през 2021. Занимава се с печатна графика с техниките линогравюра, суха игла и монотипия, както и с дигитална графика, в която експериментира с различни видове алгоритми за разместване на пикселите в изображението и техники за създаване на гlichове.

Instagram: borianana

Boryana Savova graduated with a bachelor's degree in Printmaking from the National Academy of Arts in 2021. She works with printmaking techniques such as linocut, drypoint and monotype, as well as digital graphics, in which she experiments with different types of algorithms for pixel sorting in images and methods for creating glitches.

Instagram: borianana

Концепция:

Изложбата разглежда живота на идеите: кога остават себе си, кога се изгубват напълно и кога намират нов смисъл.

Изразното средство тук е трансформацията – опит за променяне на първоначалното чрез различни техники – от глич алгоритми до съшиване с конци.

В процеса участват не само творбите, но и техните отражения. Не само зрителят, но и неговата рефлексия.

(без)цветни мотиви

Идеите надживяват промените. Независимо от метаморфозите, които претърпяват, те могат да запазят същността си. Дигиталните графики от серията „(без)цветни мотиви“ представят момента на трансформацията като красиво състояние на изгубване и намиране. Художникът прилага натиск, пуска изображения с цветни мотиви през филтър в акт на самодеструкция. В крайния резултат цветята са загубили цвета си, постепенно губят и формата си, но импресията за тяхната същност остава.

(ти) между фрагментите

Промените надживяват идеите. Независимо колко ярка е първоначалната идея, през призмата на промяната тя може да придобие съвсем нова същност, да се преобърне, раздели на фрагменти, да образува ново цяло с други идеи или да изгасне. Инсталацията „(ти) между фрагментите“ е пренареждане на части от рисунки и графики на хартия, чиито смисъл и първоначална идея вече са изгубили своя сантимент за художника. В акт на самодеструкция, художникът ги събира, фрагментира, разбърква и зашива заедно, за да ги съедини в едно ново цяло. Формата се променя, първоначалната същност на всяко произведение я няма, а зрителят се превръща в част от трансформацията и преоткриването.

Безцветен мотив 1

Concept

The exhibition views the life of ideas: when do they remain themselves, when are they lost completely and when do they find a new meaning.

The means of expression here is the transformation – an attempt to change the original through various techniques – from glitch algorithms to stitching together with threads.

In the process, major role plays not just the artwork but also its reflections. Not just the viewers but also their reflection.

colour(less) motifs

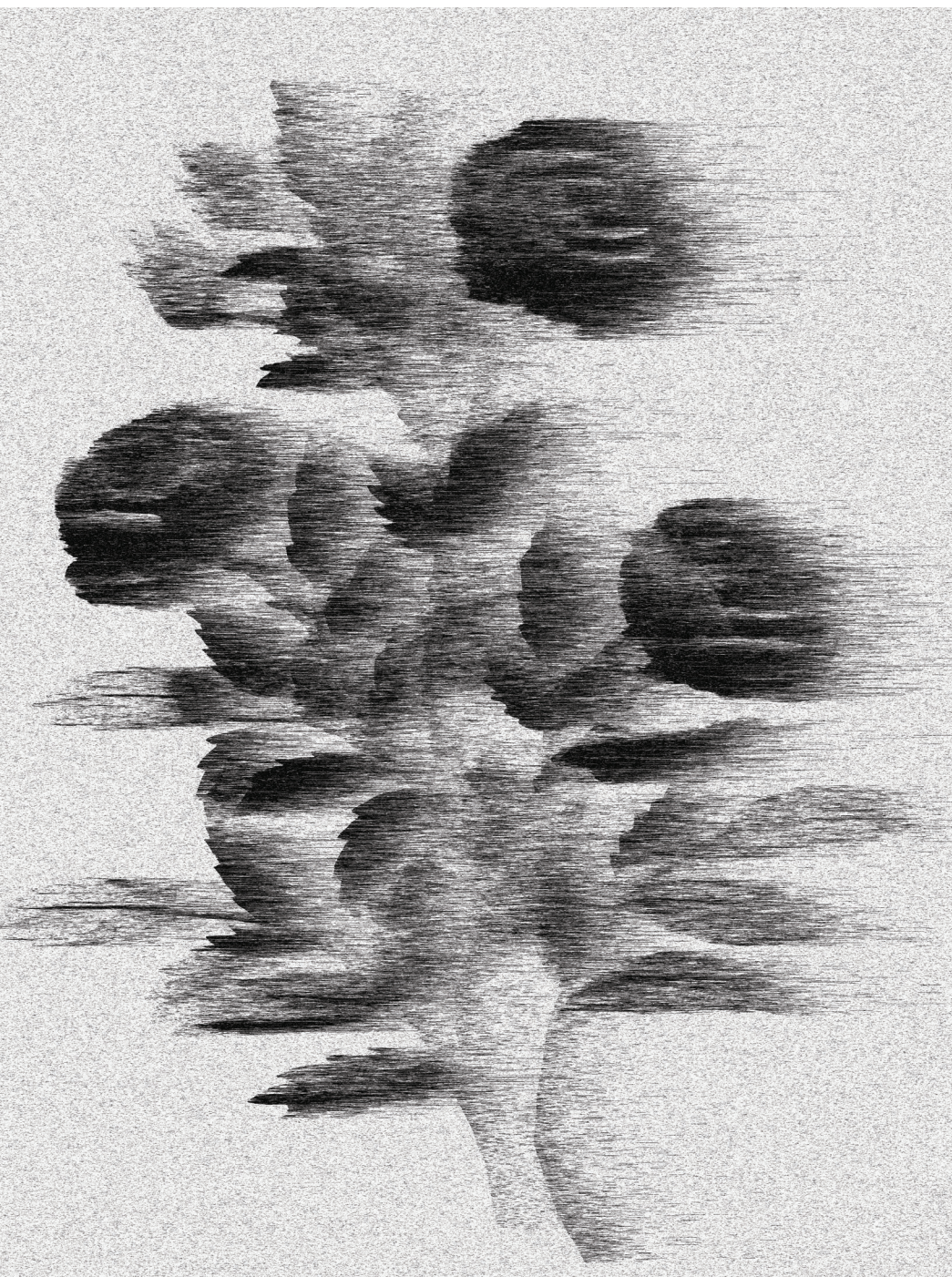
Ideas outlive change. Regardless of the metamorphosis they go through, they can still maintain their essence. The series of digital print colour(less) motifs represent the moment of transformation as a beautiful state of being lost and being found. The artist applies pressure, puts images with floral colourful motifs through filters in an act of self-destruction. In the final result the flowers have lost their colour and shape but the impression of their essence remains.

(you) among the fragments

Changes outlive ideas. Regardless of how bright the idea is originally, through the prism of change it can acquire a whole new essence, it can turn around, break down into fragments, form a new whole together with other ideas or to burn out. The installation (you) among the fragments is a rearrangement of parts of drawings and hand pulled prints on paper, whose meaning and initial idea have lost their original sentiment for the artist. In an act of self-destruction the artist collects them, fragments them, mixes them and stitches them together to create a new whole. The form changes, the initial meaning of each individual artwork is missing and the viewer turns into a part of the transformation and rediscovery.

Безцветен мотив 2

Безцветен мотив 4

Безцветен мотив 3

(ти) между фрагментите

(ти) между фрагментите. Поглед към инсталацията отзад.

(ти) между фрагментите. детайл

(ти) между фрагментите. детайл

Изгубване и намиране

Общата представа за идеите в изкуството е романтична. **ИДЕЯ** се крещи, изписва се с големи букви като за плакат, слага се на пиедестал, на нея се гледа с надежда.

Изложбата на Боряна Савова Изгубване и намиране е нестандартно и непретенциозно обръщане към собственото творчество на художничката, което ни помага да погледнем по различен начин на идеята за идеите.

В петте дигитални графики и инсталацията от фрагменти пред нас се разкрива нелинейният, дори непредсказуем живот на идеите. В творческия процес, а също и с течение на времето, те претърпяват трансформации. Понякога губят стойността си, понякога са жертва на ентропията, а понякога намират нов смисъл.

Отличаващо за жанра натюрморт е композиционната свобода, която той дава на твореца. Но дигиталните (без)цветни мотиви на Боряна надникват и отвъд подредбата на елементите като основно изразно средство. Авторката активно **изследва процеса на изгубване**, като отнема елементи и характеристики на първоначалните си произведения.

Цветята първо губят цвета си. След това, променени почти произволно от glitch sort алгоритми, развиват и формата си. Почти нищо не е, каквото е било в началото на трансформацията. Но импресията за същността на цветята остава. Може би дори е по-силна, именно защото е оцеляла.

Редукционизмът, който виждаме при дърветата на Мондриан или в композициите на Кандински, е разгърнат в години продължителен труд. В картините им наблюдаваме плавната еволюция на артиста и откриването на собствен стил чрез постепенно опростяване.

Редукционизмът в черно-белите натюрморти на Боряна е с много по-кратък времеви прозорец. **Тук трансформацията е динамична**, концентрира се върху няколко определени творби, върху един фрагмент от творчеството на автора. А ефектът на glitch sort алгоритмите създава усещането, че я наблюдаваме в движение.

(ти) между фрагментите показва преходността на идеите. И то по най-искрения начин – чрез смел, деструктивен подход на авторката към собствените ѝ творби.

Инсталацията може да се определи като **пост-постмодернизъм, обрнат навътре**. Творбата прави препратки, но не към минали течения в изкуството, а към собствения си творчески процес. Обръща се със закачка към миналото, но не чрез отричане на стари представи, а чрез саморефлексия. Инсталацията може да се приеме и като своеобразен паметник на изгубените идеи, без да е имала претенцията да бъде такъв.

За Боряна процесът на съшиване е процес на преоткриване. Всеки от фрагментите в инсталацията е изгубил първоначалния си сантимент. Но при съединяването си тези произведения са създали обща история – историята на загубването. Така заедно **намират нов, мета-смисъл**, различен от първоначално заложения във всяка от тях.

Трансформацията тук отново е динамична. В процеса участват както рефлексията на автора (представена чрез огледалото зад инсталацията и скритите послания), така и зрителите, които могат да открият себе си в празното място между фрагментите.

Дали идеите надживяват трансформациите или обратно? Какъв е естественият ход на една творческа идея? Правилният подход към такива въпроси е да ги оставим отворени – както за нас самите, така и за автора.

Станимир Семерджиев
Куратор

Lost and Found

The general notion of ideas in art is romantic. **IDEA!** We shout it, we write it as a big poster headline, put it on a pedestal, look at it with hope.

Boryana Savova's exhibition *Lost & Found* is a refreshing and unpretentious look into the artist's own work, which helps us perceive the idea of ideas in a new way.

The five digital prints and the installation made out of fragments uncover the nonlinear and unpredictable life of ideas. During the creative process (and as the time passes by) ideas undergo transformations. Sometimes they lose their value, sometimes they are victims of entropy. Sometimes they find a new meaning.

A key distinction of the still life genre is the compositional freedom it gives the artist. But Boryana's colour(*less*) motifs look beyond the arrangement of elements as a means of expression. The artist actively **explores the process of loss** by removing key elements and features of her initial artworks.

First, the flowers lose their color. After that, almost randomly transformed by glitch sort algorithms, they lose their shape. Almost nothing is as in the beginning. But the impression of the flowers' essence remains. Maybe it's even stronger – precisely because it survived.

The reductionism we see in Mondrian's famous tree paintings and Kandinsky's compositions is stretched across years of work. These artworks show us the slow evolution of the artists and the discovery of a unique style by using simplification.

The reductionism in Boryana's black & white still life prints has a much shorter time frame. **The transformation here is dynamic**, concentrated on a few particular artworks, on a fragment of the artist's creations. Furthermore, the effect of the glitch sort algorithms creates the feeling that we are watching the transformation in action.

(you) among the fragments demonstrates the transience of ideas. And it makes this in the most honest way – with a brave and destructive approach towards some of the artist's own works.

The installation can be defined as **post-postmodernism turned inward**. The work makes references not to past art movements – but to the artist's own creative process. It jests with the past not by denying old conceptions – but by using self-reflection. This installation can also be perceived as a monument of lost ideas, without pretending to be one.

For Boryana, stitching is a process of self-discovery. Each of the fragments has lost its initial sentiment. However, when connected, these artworks have created a new story – the story of getting lost. This way, they find **a new, meta-meaning**, different from the meaning each one of them initially had.

The transformation here is also dynamic. The process involves the author's self-reflection (presented by the mirror behind the installation), as well as the observers – they can find themselves in the empty space between the fragments.

Do ideas outlive transformations, or it's the other way around? What is the natural course of a creative idea? The right approach to such questions is to leave them open – for us, as well as for the artist.

Stanimir Semerzhiev
Curator

София, пл. „Св. Неделя“ 7
понеделник - петък: 10:00 - 18:00 ч.